

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Rescriptvm Innocentii Ad Concilivm Carthaginense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

ANNO
 CHRISTI
 416.

in oriente in eadem causa confecta dicuntur, id iudicaturam, vnde omnes in Dei misericordia gaudeamus. Ora pro nobis, domine beatissime papa.

RESRIPTVM INNOCENTII
 AD CONCILIVM CARTHAGINENSE.

Innocentius Aurelio & omnibus sanctis episcopis, &c.

Extat supra inter epistolas Innocentii, estque ordine 24.

NOTÆ.

^a *Concilium Carthaginense.*] Qua occasione hæc Synodus Carthagine in Africa celebrata sit, quidve in ea actum fuerit, ex synodali epistola, supra ex S. Augustino huc translata, cognoscere licet: nimirum, quod cum ex Orosii presbyteri relatu, literisque S. Hieronymi ad Augustinum redditis, aliorumque episcoporum Galliae intellexissent, Pelagium a patribus Diospolitani Concilii in Palæstina, eo quod hæresin suam fraudulentè dumtaxat condemnasset, catholicæ communioni redditum esse; omnino necessarium fore existimarunt, vt Concilio desuper indicto Africanæ ecclesiæ episcopi congregentur, causa Pelagii & Cælestii synodali episcoporum iudicio iterum examinetur: tum quod Diospolitane Synodi patres suo decreto rescidisse viderentur ea quæ ipsi iam ante quinquennium aduersus Cælestium statuissent: tum etiam quod Pelagius a prædictis patribus in communionem ecclesiæ receptus, cum magno periculo fidelium, vt catholicus cum fidelibus conuersaretur. Initio confessus epistolæ Herothis & Lazari episcoporum in Gallia exhibitæ & perlectæ fuerunt. Post causam Pelagii & Cælestii propositam, pro meliore informatione, acta ecclesiastica ante quinquennium aduersus Cælestium Pelagii antesignanum Carthagine confecta, edi & publice legi mandatum fuit. Quibus diligenter inspectis & examinatis, vtriusque damnatio ibidem proclamata est, nisi parati essent suas ipsorum hæreses damnare. Quibus peractis, per synodicam ab Innocentio actorum suorum confirmationem petiuerunt; addentes, vt si induci non posset ad damnandum hominem, quem Palæstina Synodus tamquam catholicum absoluisset, saltem hæreses eius damnare non recusaret. Canones quosdam hoc Concilio editos fuisse. S. Prosper de ingrat. indicat carminibus illis, quibus Africanorum conuentum incomparabili quodam zelo aduersus Pelagianam hæresin accensus describit. Vide Baronium anno 416. num. 4. 5. 6. 7. 8.

Causa Concilii.

Acta Concilii.

Pelagius & Cælestius condemnati.

An ab hac Synodo Canones editi?

^b *A sexaginta septem episcopis.*] Omnium nomina recensentur in titulo epistolæ synodice præcedentis.

Episcopi qui?

^c *Theodosio VII. & Palladio consulibus anno Domini 416. damnati fuerunt.*] Hoc Concilium allegatis consulibus, anno nimirum Christi 416. & Innocentii XVI. tempore autumnali celebratum

Tempus Concilii.

Concil. Tom. 4.

Zz

fuisse, Innocentii epistola ad Mileuitanum Concilium, Honorio II. & Constantio II. consulibus, anno Christi 417. sexto Kalendas Februarii rescripta, eidentissime demonstrat. Per eundem Iulium legatum, vtraque Synodus, Carthaginensis & Mileuitana, ad Innocentium scripsit, & pontificis rescriptum accepit. Cum itaque pontifex suas epistolas prædictis consulibus, mense Ianuario, anno 417. reddiderit, dubium non est, quin in causa Pelagii, prædicta Concilia circa initium autumnii anno 416. habita fuerint. Hoc Concilium Carthagine paulo ante Mileuitanum coactum fuisse, synodica Concilii Mileuitani II. indicat his verbis: *Hæc ad sanctitatem tuam de Concilio Numidia scripta direximus, imitantes Carthaginensis prouincia coepiscopos nostros, quos ad sedem apostolicam, quam beatus illustras, hac de causa scripsisse comperimus.*

^a CONCILIVM MILEVITANVM ^b II.

^c CONTRA PELAGIVM ET CÆLESTIVM,

^d LX. EPISCOPORVM,

^e Theodosio VII. & Palladio consulibus.

Celebratum sub Innocentio papa I. anno Christi ccccxvi.

^f TITVLI CANONVM.

I. <i>Contra Pelagianos, qui dicunt, etiam sine peccato mori potuisse Adam.</i>	<i>non solum pro aliis, sed & pro semetipso dicere oporteat: Dimitte nobis debita nostra.</i>
II. <i>Quod iuxta Apostoli testimonium, etiam paruuli, qui nihil peccati adhuc commiserunt, omnes in peccatorum remissione veraciter baptizentur.</i>	VIII. <i>Quod a sanctis veraciter dicitur: Dimitte nobis debita nostra.</i>
III. <i>Quod gratia Dei non solum peccata dimittit, sed etiam adiuvat, ne committantur.</i>	IX. <i>Quod ad communes causas ecclesie generale Concilium cogregari oporteat, in priuatis vero causis speciale vniuscuiusque prouincie.</i>
IV. <i>Quod per gratiam Dei sciamus, quid facere debeamus, & diligere, vt faciamus.</i>	X. <i>Vt epistolas ad Concilium euocandum metropolitanus subscribat & dirigat.</i>
V. <i>Quod gratia Dei prestet, vt lex impleatur, non (sicut ait Pelagius) facile, quasi sine gratia Dei difficilius possit impleri.</i>	XI. <i>Vt de hæreticis & infidelibus quidquid in Concilio constituitur, a principe impetretur.</i>
VI. <i>Quod iuxta sententiam Ioannis euangeliste, nemo sit qui esse possit sine peccato.</i>	XII. <i>Vt preces & orationes composita, nisi probata fuerint, in Concilio non dicantur.</i>
VII. <i>Quod vnicuique, etiam iusto,</i>	XIII. <i>Vt posteriores anterioribus episcopis non preferantur, nec inconsultis primatibus suis, aliquid agere presumant.</i>